

Dziennik Urzędowy C 240

Unii Europejskiej

Tom 51

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

19 września 2008

<u>Powiadomienie nr</u>	<u>Spis treści</u>	<u>Strona</u>
II <i>Informacje</i>		
INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ		
Komisja		
2008/C 240/01	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.5267 — Sun Capital/SCS Group) ⁽¹⁾	1
2008/C 240/02	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.5308 — Teck Cominco/Fording Canadian Coal Trust) ⁽¹⁾	1
IV <i>Zawiadomienia</i>		
ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ		
Komisja		
2008/C 240/03	Kursy walutowe euro	2
2008/C 240/04	Opinia Komitetu Doradczego ds. praktyk ograniczających konkurencję i pozycji dominującej wydana na posiedzeniu Komitetu w dniu 25 stycznia 2008 r. dotycząca projektu decyzji w sprawie COMP/B-1/39.326 — E.ON: złamanie pieczęci (2) — Sprawozdawca: Belgia	3
2008/C 240/05	Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w sprawie COMP/B-1/39.326 — E.ON Energie AG (Zgodnie z art. 15 i 16 decyzji Komisji 2001/462/WE, EWWiS z dnia 23 maja 2001 r. w sprawie zakresu uprawnień urzędników przeprowadzających spotkania wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji — Dz.U. L 162 z 19.6.2001, str. 21)	4

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2008/C 240/06	Streszczenie decyzji Komisji z dnia 30 stycznia 2008 r. wydanej zgodnie z art. 23 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 (Sprawa COMP/B-1/39.326 — E.ON Energie AG)	6

ZAWIADOMIENIA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

2008/C 240/07	Informacje przekazane przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw ⁽¹⁾	8
2008/C 240/08	Informacje przekazane przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1628/2006 w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do krajowej regionalnej pomocy inwestycyjnej ⁽¹⁾	10

V Ogłoszenia

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja

2008/C 240/09	Pomoc państwa — Włochy — Pomoc państwa C 36/08 (ex NN 33/08) — Pomoc państwa na rzecz zintegrowanej elektrowni Sulcis — Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE ⁽¹⁾	14
2008/C 240/10	Upřednie zgłoszenie koncentracji (Sprawa COMP/M.5005 — Galp Energia/ExxonMobil Iberia) ⁽¹⁾	24
2008/C 240/11	Upřednie zgłoszenie koncentracji (Sprawa COMP/M.5220 — Eni/Distrigaz) ⁽¹⁾	25

Nota do czytelnika (patrz: wewnętrzna tylna strona okładki)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa COMP/M.5267 — Sun Capital/SCS Group)**(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2008/C 240/01)

W dniu 8 sierpnia 2008 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32008M5267. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego (<http://eur-lex.europa.eu>).

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa COMP/M.5308 — Teck Cominco/Fording Canadian Coal Trust)**(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2008/C 240/02)

W dniu 12 września 2008 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
 - w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32008M5308. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego (<http://eur-lex.europa.eu>).
-

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII
EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

18 września 2008 r.

(2008/C 240/03)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,4502	TRY	Lir turecki	1,8540
JPY	Jen	151,96	AUD	Dolar australijski	1,7961
DKK	Korona duńska	7,4602	CAD	Dolar kanadyjski	1,5390
GBP	Funt szterling	0,79440	HKD	Dolar hong kong	11,2836
SEK	Korona szwedzka	9,5995	NZD	Dolar nowozelandzki	2,1449
CHF	Frank szwajcarski	1,5838	SGD	Dolar singapurski	2,0718
ISK	Korona islandzka	134,64	KRW	Won	1 673,53
NOK	Korona norweska	8,3340	ZAR	Rand	11,8592
BGN	Lew	1,9558	CNY	Juan renminbi	9,9107
CZK	Korona czeska	23,965	HRK	Kuna chorwacka	7,1169
EEK	Korona estońska	15,6466	IDR	Rupia indonezyjska	13 631,88
HUF	Forint węgierski	242,15	MYR	Ringgit malezyjski	5,0315
LTL	Lit litewski	3,4528	PHP	Peso filipińskie	68,200
LVL	Łat łotewski	0,7077	RUB	Rubel rosyjski	36,6129
PLN	Złoty polski	3,3449	THB	Bat tajlandzki	49,408
RON	Lej rumuński	3,6685	BRL	Real	2,7169
SKK	Korona słowacka	30,275	MXN	Peso meksykańskie	15,6259

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

**Opinia Komitetu Doradczego ds. praktyk ograniczających konkurencję i pozycji dominującej
wydana na posiedzeniu Komitetu w dniu 25 stycznia 2008 r. dotycząca projektu decyzji w sprawie
COMP/B-1/39.326 — E.ON: złamanie pieczęci (2)**

Sprawozdawca: Belgia

(2008/C 240/04)

1. Komitet Doradczy zgadza się z czynnikami które wzięto pod uwagę przy obliczaniu poziomu grzywny dla przedsiębiorstwa E.ON Energie AG zgodnie z art. 23 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1/2003.
 2. Komitet Doradczy zgadza się z faktycznym poziomem grzywny proponowanym przez Komisję.
 3. Komitet Doradczy zaleca publikację swojej opinii w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
-

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w sprawie COMP/B-1/39.326 — E.ON Energie AG

(Zgodnie z art. 15 i 16 decyzji Komisji 2001/462/WE, EWWiS z dnia 23 maja 2001 r. w sprawie zakresu uprawnień urzędników przeprowadzających spotkania wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji — Dz.U. L 162 z 19.6.2001, str. 21)

(2008/C 240/05)

Projekt decyzji stwarza podstawy do następujących uwag:

Wprowadzenie

Zgodnie z art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 Komisja przeprowadziła w dniu 29 maja 2006 r. niezapowiedzianą kontrolę w pomieszczeniach przedsiębiorstwa E.ON Energie AG („EE”) w Monachium. Dokumenty zebrane w tym dniu zostały umieszczone w oddzielnym biurze, którego drzwi przedstawiciele Komisji zamknęli na klucz i zapieczętowali wieczorem dnia 29 maja 2006 r. Członkowie zespołu kontrolnego, wróciwszy na teren EE rano dnia 30 maja 2006 r. stwierdzili, że pieczęć na drzwiach znacząco zmieniła wygląd. Zespół kontrolny sporządził protokół, do którego przedsiębiorstwo EE załączyło dodatkowe oświadczenie. Następnie Komisja, celem wyjaśnienia faktów w tej sprawie, wystąpiła do EE oraz producenta taśmy zabezpieczającej o przesłanie informacji. Na podstawie uzyskanych informacji Komisja wstępnie doszła do wniosku, że pieczęć została złamana i że to EE jest odpowiedzialne za to naruszenie.

Pismne zgłoszenie zastrzeżeń i czas na udzielenie odpowiedzi

Dnia 2 października 2006 r. Komisja wystosowała pismne zgłoszenie zastrzeżeń, które przedsiębiorstwo EE otrzymało dnia 4 października 2006 r. EE udzieliło odpowiedzi na pismne zgłoszenie zastrzeżeń dnia 13 listopada 2006 r., po udzieleniu przez Komisję dodatkowego tygodnia na udzielenie odpowiedzi. Do swojej odpowiedzi przedsiębiorstwo EE załączyło ekspertyzę naukowo-techniczną, kwestionującą wnioski przedstawione w pismnym zgłoszeniu zastrzeżeń.

Dostęp do akt

Przedsiębiorstwu EE udostępniono akta Komisji w formie płyty CD-ROM, która została mu dostarczona dnia 11 października 2006 r. EE nie zgłosiło żadnych uwag w sprawie uzyskania dostępu do akt.

Złożenie ustnych wyjaśnień na otwartym spotkaniu wyjaśniającym

Złożenie ustnych wyjaśnień na spotkaniu wyjaśniającym odbyło się dnia 6 grudnia 2006 r. EE przedstawiło swoje stanowisko i zgłosiło możliwość powołania ekspertów w celu dalszych wyjaśnień co do pewnych aspektów technicznych pieczęci.

Na zaproszenie wystosowane przez Komisję zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 również producent taśmy zabezpieczającej wziął udział w spotkaniu wyjaśniającym i przedstawił swoje stanowisko.

Przedstawione przez EE ekspertyzy oraz pisma Komisji z opisem stanu faktycznego

Dnia 28 marca 2007 r. przedsiębiorstwo EE przedłożyło ekspertyzę, w której powołani przez nie eksperci zbadali inne możliwe przyczyny zmian, jakim uległa pieczęć w czasie przeprowadzanej kontroli.

W kwietniu 2007 r. Komisja zleciła ekspertowi zewnętrznemu przygotowanie ekspertyzy dotyczącej pewnych aspektów działania i obsługi taśm zabezpieczających użytych przez zespół kontrolny Komisji. Dnia 26 kwietnia 2007 r. w pomieszczeniach przedsiębiorstwa EE w Monachium, ekspert powołany przez Komisję przeprowadził próbę materiału zabezpieczającego. Przy teście tym obecni byli przedstawiciele i eksperci EE oraz producent taśm. Powołany przez Komisję ekspert przedłożył Komisji swoją ekspertyzę dnia 8 maja 2007 r.

Dnia 6 czerwca 2007 r. Komisja, w piśmie z opisem stanu faktycznego, poinformowała EE o nowych ustaleniach w odnośnej sprawie i udostępniła przedsiębiorstwu odpowiednie dokumenty. Tego samego dnia EE przedłożył dalszą ekspertyzę, przedstawiającą czynniki, które mogły spowodować pojawienie się na pieczęci znaków „VOID”. Odpowiedź EE na wyżej wymienione pismo wpłynęła do Komisji dnia 6 lipca 2007 r.

Pismem z dnia 17 lipca 2007 r. EE zwróciło się do mnie z wnioskiem o zorganizowanie następnego spotkania wyjaśniającego, aby umożliwić ekspertom konfrontację stanowisk w ramach bezpośrednich rozmów. Pismem z dnia 26 lipca 2007 r. udzieliłam odmownej odpowiedzi na wniosek EE, wyjaśniając, że zorganizowanie drugiego spotkania wyjaśniającego byłoby uzasadnione jedynie w przypadku, gdyby Komisja powiadomiła EE o nowych zastrzeżeniach, poszerzyła zakres istniejących zastrzeżeń lub dokonała zmian w ich charakterze. Żaden z powyższych przypadków nie miał miejsca w tej sytuacji i przedsiębiorstwo EE nie próbowało temu zaprzeczyć.

W załączeniu do pisma z dnia 1 października 2007 r. EE przesłało Komisji trzecią ekspertyzę, rozpatrującą dalsze okoliczności, które mogły być przyczynić się do powstania zmian w stanie pieczęci.

W związku z tym Komisja zwróciła się do swojego eksperta, aby przedstawił swoje stanowisko w sprawie drugiej i trzeciej ekspertyzy EE oraz w razie konieczności przeprowadził dalsze próby materiału zabezpieczającego. Ekspert powołany przez Komisję przedstawił kolejną ekspertyzę w dniu 20 listopada 2007 r., w której potwierdzał swoje wcześniejsze wnioski i przedstawiał wyniki nowych prób. Komisja wysłała do EE drugie pismo z opisem stanu faktycznego i umożliwiła dostęp do powiązanych z nim dokumentów dnia 23 listopada 2007 r. Na wniosek EE udzieliłam tygodniowego terminu odpowiedzi, aby przedsiębiorstwo mogło się ustosunkować do nowych faktów. EE przysłało odpowiedź w terminie, dnia 10 grudnia 2007 r.

Projekt decyzji

Projekt decyzji stanowi pierwszą decyzję na mocy z art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, które wprowadziło nową skalę kar oraz według którego złamanie pieczęci stanowi konkretne naruszenie. Ponadto nieprzestrzeganie procedur uznano w kontekście istotnych naruszeń za okoliczność obciążającą, w związku z czym Komisja odpowiednio podniosła wysokość grzywny w ostatecznych decyzjach w sprawach kartelowych.

Projekt decyzji przedłożony Komisji zawiera jedynie te zastrzeżenia, w odniesieniu do których strony miały możliwość przedstawienia swojego stanowiska.

Stwierdzam, że w niniejszym przypadku prawo EE do złożenia ustnych wyjaśnień zostało zachowane.

Bruksela, dnia 29 stycznia 2008 r.

Karen WILLIAMS

Streszczenie decyzji Komisji
z dnia 30 stycznia 2008 r.
wydanej zgodnie z art. 23 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003
(Sprawa COMP/B-1/39.326 — E.ON Energie AG)
(Jedynie tekst w języku niemieckim jest autentyczny)

(2008/C 240/06)

W dniu 30 stycznia 2008 r. Komisja wydała decyzję zgodnie z art. 23 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ⁽¹⁾. Nieopatrzona klauzulą poufności wersja pełnego tekstu decyzji w języku autentycznym sprawy znajduje się na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji:

<http://ec.europa.eu/comm/competition/antitrust/cases>

Decyzja dotyczy grzywny w wysokości 38 mln EUR nałożonej na przedsiębiorstwo E.ON Energie AG („EE”) zgodnie z art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, gdyż przedsiębiorstwo EE w czasie kontroli przeprowadzonej w maju 2006 r. złamało pieczęć nałożoną przez Komisję. Siedziba EE mieści się w Monachium (Niemcy); EE wchodzi w skład grupy kapitałowej E.ON. Jest to pierwszy przypadek nałożenia przez Komisję grzywny na przedsiębiorstwo w trybie art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1/2003.

1. STRESZCZENIE SPRAWY

W dniu 29 maja 2006 r. Komisja przeprowadziła niezapowiedziane przeszukanie w pomieszczeniach EE oraz innych spółek Grupy E.ON, gdyż znalazła dowody na to, że Grupa E.ON jest zamieszana w praktyki ograniczające konkurencję. Wieczorem pierwszego dnia przeszukania zespół kontrolny przeniósł dużą liczbę dokumentów, z których nie sporządzono kopii i które tylko częściowo ujęto w rejestrach, do pomieszczenia udostępnionego Komisji do tego celu przez EE. Kierownik zespołu kontrolnego zamknął pomieszczenie kluczem otrzymanym od EE i umieścił na drzwiach i framudze urzędową pieczęć w celu zabezpieczenia pomieszczenia przed dostępem osób nieupoważnionych. Przedsiębiorstwo EE zostało poinformowane o znaczeniu pieczęci oraz o możliwych konsekwencjach jej złamania.

Po powrocie, dnia 30 maja 2006 r., ok. godziny 8.45, zespół kontrolny stwierdził w obecności przedstawicieli przedsiębiorstwa i zewnętrznych adwokatów EE, że na całej powierzchni umieszczonej poprzedniego wieczoru pieczęci widoczne są znaki „VOID”. Ponadto pieczęć była przesunięta o ok. dwa milimetry w górę i w bok, co można było rozpoznać po resztkach kleju znajdujących się na drzwiach i framudze. Poza tym na odwrotnej stronie pieczęci znajdowały się po jej zdjęciu wyraźne resztki kleju (resztki znaku „VOID”), które również sugerowały złamanie pieczęci.

Po otwarciu drzwi do pomieszczenia zespół kontrolny nie był w stanie stwierdzić, czy przechowywane w nim akta były jeszcze kompletne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, str. 1.

2. PROCEDURA

W celu wyjaśnienia stanu faktycznego Komisja wystosowała wnioski o udzielenie informacji: 1) do EE; 2) do producenta pieczęci, firmy 3M Europe SA/NV (3M); 3) do działającej na rzecz EE firmy porządkowej; oraz do 4) firmy zabezpieczającej z ramienia EE budynek jego siedziby. Jako możliwe wyjaśnienie stwierdzonej zmiany pieczęci EE początkowo wywodziło, że wskutek „złej przyczepności pieczęci do podłoża (np. z powodu zastosowanych materiałów budowlanych)” mogło dojść do „częściowego poluzowania pieczęci”. Ponadto EE twierdziło, że pracownica firmy porządkowej przetarła pieczęć zwilżoną ściereczką z mikrowłókiem i środkiem czyszczącym, co mogło spowodować ewentualnie niewielkie przesunięcie pieczęci. Na koniec EE potwierdziło, że odnośnej nocy nie zaobserwowano dostępu osób niepowołanych do budynku, ale że oprócz klucza wręczonego kierownikowi zespołu kontrolującego w obiegu były także inne klucze do odnośnego pomieszczenia.

W dniu 2 października 2006 r. Komisja przekazała EE zastrzeżenie. Zgodnie z nimi Komisja doszła do tymczasowego wniosku, że pieczęć złamana, co musi być przypisane EE ze względu na sprawowaną przez nią w odnośnym budynku władzę organizacyjną. Komisja zauważyła ponadto, że sprawne działanie pieczęci nie doznało uszczerbku przez fakt upływu oficjalnego okresu gwarancji (tzw. „okresu przechowywania”) pieczęci. W szczególności nie jest możliwe, aby przy uszkodzonej pieczęci pojawił się napis „VOID” (tzw. „reakcja fałszywie pozytywna”). Jeżeli w ogóle, wadliwa pieczęć wywołałaby reakcję fałszywie negatywną, tzn. w przypadku złamania pieczęci nie pojawiłyby się żadne znaki „VOID”.

Komisja przyznała EE dostęp do akt. Na zgłoszone zastrzeżenia EE odpowiedziało z datą 13 listopada 2006 r. i wywodziło, że twierdzenia Komisji oparte są na faktach nieprawdziwych bądź niepewnych i niepotwierdzonych pod względem naukowo-technicznym. W trakcie spotkania wyjaśniającego w dniu 6 grudnia 2006 r. EE zaprezentowało sporządzone we własnym zakresie zdjęcia filmowe, które jego zdaniem ukazywały, że także wpływ czynników zewnętrznych jak np. drgania ściany biura (np. spowodowane szarpaniem zamkniętymi drzwiami) mogły wywołać ewentualnie w połączeniu z innymi czynnikami (np. brak wstępnego oczyszczenia podłoża) wystąpienie zaobserwowanych znaków „VOID”. Należy jednak podkreślić, że na filmie wideo w żadnym razie nie było widać wielkopowierzchniowych

znaków „VOID”, które stwierdzono w dniu 30 maja 2006 r., lecz jedynie w miejscach na krawędziach między drzwiami a framugą gdzie istniał pewien luz pieczęci. EE zasugerowało przeprowadzenie dodatkowych testów działania pieczęci.

W marcu 2007 r. EE przesłało Komisji opinię sporządzoną przez pewien instytut naukowy dotyczącą „badań nad reakcją folii zabezpieczających na siły tnące i oddzierające”. Trzy miesiące później EE przesłało kolejną ekspertyzę dotyczącą „badań nad reakcją folii zabezpieczających na obciążenia rozciągająco-tnące, obciążenia ściskająco-tnące oraz na obciążenia oddzierające po działaniu Synto”. Obie ekspertyzy opierały się na badaniach wykonanej zgodnie z praktyką przemysłową folii zabezpieczającej 7866 firmy 3M, którą Komisja wykorzystuje w swoich pieczęciach i która jest dostępna na rynku. Rzeczoznawcy doszli do wniosku, że drgania ściany w połączeniu z produktem czyszczącym i innymi czynnikami mogły doprowadzić do „reakcji fałszywie pozytywnej” (wystąpienie w pewnym stopniu znaków „VOID” i resztek kleju na krawędzi pieczęci). Komisja stwierdziła jednak, że testy zostały przeprowadzone w zasadniczo innych warunkach, niż te, jakie panowały na miejscu w czasie przeprowadzania kontroli. Stwierdzono również, że w żadnym wypadku nie zostało dowiedzione wystąpienie znaków „VOID” na całej powierzchni pieczęci. Ponadto firma 3M potwierdziła, że okres trwałości pieczęci Komisji znacznie przekracza okres składowania/gwarancję trwałości i że napis „VOID” jako taki wykazał sprawne działanie pieczęci.

W decyzji broniącej jej stanowiska Komisja oparła się także na ekspertyzie jej własnego rzeczoznawcy. W kwietniu 2007 r. rzeczoznawca ten przeprowadził w budynku EE w Monachium w obecności przedstawicieli EE i dwóch rzeczoznawców zewnętrznych działających z ramienia EE odpowiednie badania z kilkoma pieczęciami. Badania te przeprowadzono na tych samych drzwiach, na których pieczęć była umieszczona w dniu 29 maja 2006 r. Poza tym rzeczoznawca przeprowadził w swoim laboratorium dalsze testy. W swojej ekspertyzie z maja 2007 r. rzeczoznawca potwierdził, że sprawność działania pieczęci nie doznała uszczerbku przez fakt upływu okresu gwarancji podanego przez producenta ani fakt nieprzeprowadzenia przez zespół kontrolny wcześniejszych testów pieczęci lub oczyszczenia odnośnych drzwi. Potwierdził ponadto, że założenie wystąpienia reakcji fałszywie pozytywnej, przy której znaki „VOID” ujawniłyby się pod wpływem działania biurowych środków czyszczących i drgań ścian bez odklejenia pieczęci, nie jest realne. Doszedł do wniosku, że wystąpienie znaków „VOID” realnie da się wyjaśnić tylko złamaniem pieczęci, czyli że pieczęć została oderwana i następnie ponownie przyklejona.

W opisie stanu faktycznego z dnia 6 czerwca 2007 r., do którego dołączona była ekspertyza, Komisja poinformowała EE o tych dodatkowo stwierdzonych faktach i wyciągniętych z nich wnioskach. EE odpowiedziało pismem z dnia 6 lipca 2007 r. i w dalszym ciągu zgłaszała wątpliwości co do sprawnego działania pieczęci. EE utrzymywało, że Komisja nie może całkowicie wykluczyć innych wyjaśnień dotyczących manipulowanego stanu pieczęci. EE twierdziło także, że liczba pieczęci sprawdzonych przez rzeczoznawcę Komisji była zbyt mała. Z przedstawionych powyżej powodów Komisji nie przekonały te argumenty.

W październiku 2007 r. EE przedłożyło kolejną ekspertyzę, twierdząc tym razem, że stan pieczęci da się być może wyjaśnić

oddziaływaniem na pieczęć wilgotności powietrza lub połączeniem różnych czynników (proces starzenia się pieczęci, wpływ środka czyszczącego itd.). Ekspert Komisji wykazał jednak w kolejnym opracowaniu z listopada 2007 r., że wilgotność powietrza ani połączenie wilgotności powietrza z innymi czynnikami nie mogły spowodować błędnego działania pieczęci. Wykazał też liczne słabe punkty w ekspertyzie EE, której założenia przy przeprowadzaniu testu znacznie różniły się od rzeczywistych warunków na miejscu. Przedsiębiorstwo EE zostało poinformowane o wynikach ekspertyzy w kolejnym opisie stanu faktycznego, po czym nie przedstawiło żadnych nowych argumentów, które mogłyby podważać wnioski Komisji. Złożone pod przysięgą oświadczenia posiadaczy kluczy, że w żadnym wypadku nie otworzyli oni sami drzwi, przedstawione przez EE w styczniu 2008 r., nie wniosły nic istotnego do sprawy.

3. WYNIK

Pewne jest zatem, że pieczęć, którą pierwszego dnia kontroli założono w pomieszczeniach EE, została złamana w myśl art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1/2003. Zgodnie z tym przepisem nie jest konieczne przedstawienie dowodu, że drzwi rzeczywiście zostały otwarte lub że brakuje dokumentów, które były przechowywane w zabezpieczonym pomieszczeniu. Realnie trzeba założyć, że pieczęć została złamana umyślnie. W przeciwnym razie należałoby w każdym razie założyć nieumyślnie złamanie pieczęci, bowiem to EE było wyłącznie odpowiedzialne za zorganizowanie własnej działalności w taki sposób, żeby zakaz złamania pieczęci był przestrzegany. W tym względzie Komisja stwierdziła także, że EE nie poinformowało wszystkich zatrudnionych, którzy mieli prawo dostępu do budynku (jak np. pracowników porządkowych), o istnieniu pieczęci i jej znaczeniu. Oprócz okoliczności, że jest to pierwszy przypadek złamania pieczęci, w którym Komisja wymierza karę, Komisja nie była w stanie dostrzec żadnych okoliczności łagodzących. W szczególności EE nie współpracowało z Komisją w zakresie, który by wykroczał poza prawny obowiązek współpracy.

4. SKUTKI PRAWNE

W przypadku spełnienia przesłanek złamania pieczęci w rozumieniu art. 23 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1/2003 Komisja może nałożyć grzywnę w wysokości nieprzekraczającej 1 % obrotu. Niezależnie od tego konkretnego przypadku złamanie pieczęci stanowi co do zasady poważne naruszenie. Z tej przyczyny konieczne jest zapewnienie, aby grzywna miała skutek odstraszający. Przedsiębiorstwu, w którym przeprowadzana jest kontrola, nie może się opłacać złamanie pieczęci. Z drugiej strony, wymierzając grzywnę, Komisja uwzględniła okoliczność, że jest to pierwszy przypadek zastosowania nowego przepisu rozporządzenia (WE) nr 1/2003. Z tego powodu Komisja nałożyła grzywnę w wysokości 38 mln EUR.

5. KOMITET DORADCZY

Dnia 25 stycznia 2008 r. Komitet Doradczy ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominującej wydał pozytywną opinię dotyczącą projektu decyzji.

ZAWIADOMIENIA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Informacje przekazane przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/C 240/07)

Numer pomocy	XS 189/08
Państwo członkowskie	Włochy
Region	Calabria
Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną	Contratto di investimento industria, artigianato e servizi — C.I.-2008
Podstawa prawna	— Legge regionale 11 maggio 2007, articolo 24 — Delibera di giunta regionale 19 marzo 2008, n. 220 — Delibera di giunta regionale 18 giugno 2008, n. 424 — Decreto dirigente generale del dipartimento attività produttive 30 giugno 2008
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy: 56 mln EUR
Maksymalna intensywność pomocy	Zgodnie z artykułem 4 ust. 2–6 i art. 5 rozporządzenia
Data realizacji	30.6.2008
Czas trwania	31.12.2008
Cel pomocy	Małe i średnie przedsiębiorstwa
Sektory gospodarki	Inny sektor związany z produkcją Inne usługi
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Presidente della giunta regionale Via Sensales — Palazzo Alemanni I-88100 Catanzaro
Numer pomocy	XS 194/08
Państwo członkowskie	Włochy
Region	Campania
Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną	Contratto di programma regionale
Podstawa prawna	Legge regionale 12/07, regolamento 4/2007, disciplinare articolo 13 Delibera giunta regionale n. 514 del 21 marzo 2008 Decreto dirigenziale n. 217 del 17 aprile 2008

Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy: 60 mln EUR
Maksymalna intensywność pomocy	Zgodnie z artykułem 4 ust. 2–6 i art. 5 rozporządzenia
Data realizacji	19.6.2008
Czas trwania	31.12.2015
Cel pomocy	Małe i średnie przedsiębiorstwa
Sektory gospodarki	Wszystkie sektory kwalifikujące się do pomocy dla MŚP
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	<p>Regione Campania AGC 12 Sviluppo economico</p> <p>1) Settore programmazione delle politiche per lo sviluppo economico — Dirigente p.t. dott.sa Carolina Cortese Centro Direzionale Isola A/6 I-80143 Napoli Tel. (39) 081 796 75 43 e-mail: mc.cortese@maildip.regione.campania.it</p> <p>2) Settore aiuti alle imprese e sviluppo insediamenti produttivi — Dirigente p.t. dott. Filippo Diasco Centro Direzionale Isola A/6 I-80143 Napoli Tel. (39) 081 796 68 65 e-mail: f.diasco@regione.campania.it</p> <p>AGC 06 Ricerca scientifica</p> <p>3) Settore ricerca scientifica, statistica, controllo gestione ed avanzamento progetti — Dirigente p.t. dott. Giuseppe Russo Via don Bosco, 9/E I-80141 Napoli e mail: g.russo@regione.campania.it</p>
Numer pomocy	XS 195/08
Państwo członkowskie	Niemcy
Region	Freie und Hansestadt Hamburg
Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną	Markenwerft Werbeagentur GmbH Beim Alten Gaswerk 1 D-22761 Hamburg
Podstawa prawna	Verordnung (EG) Nr. 70/2001 der Kommission vom 12. Januar 2001 über die Anwendung der Artikel 87 und 88 EG-Vertrag auf staatliche Beihilfen an kleine und mittlere Unternehmen (ABl. L 10 vom 13.1.2001, S. 33 verlängert durch ABl. L 368 vom 23.12.2006, S. 85); Gesetz über die Kreditkommission vom 29.4.1997 (Hamburgisches Gesetz- und Verordnungsblatt 1997, Nr. 18, Seite 133)
Rodzaj środka pomocy	<i>Ad hoc</i>
Budżet	Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu: 2 400 EUR
Maksymalna intensywność pomocy	Zgodnie z artykułem 4 ust. 2–6 i art. 5 rozporządzenia
Data realizacji	27.6.2008
Czas trwania	27.12.2008
Cel pomocy	Małe i średnie przedsiębiorstwa
Sektory gospodarki	Inne usługi
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Behörde für Wirtschaft und Arbeit Alter Steinweg 4 D-20459 Hamburg

Informacje przekazane przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1628/2006 w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do krajowej regionalnej pomocy inwestycyjnej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/C 240/08)

Numer pomocy	XR 92/08
Państwo członkowskie	Włochy
Region	Valle d'Aosta
Nazwa programu pomocy lub nazwa przedsiębiorstwa otrzymującego uzupełniającą pomoc <i>ad hoc</i>	Interventi regionali per lo sviluppo delle imprese industriali e artigiane
Podstawa prawna	Legge regionale 31 marzo 2003, n. 6 Deliberazione della giunta regionale n. 69 del 18 gennaio 2008
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy	8,46 mln EUR
Maksymalna intensywność pomocy	10 % Zgodnie z art. 4 rozporządzenia
Data realizacji	23.4.2008
Czas trwania	31.12.2013
Sektory gospodarki	Pomoc ograniczona do konkretnych sektorów NACE A 01.41.3; 2.01.1; 02.02.0; C; D; E; F; G 50.2; 50.40.3; 52.7; I 63.3; 64.11; K 72; 73.1; 74.13; 74.14.4; 74.3; 74.7; 74.81; 74.82; 74.85.1; 74.85.2; 74.86; 74.87.7; M 80.41; N 85.31; 85.32; O 90; 93
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Regione Valle d'Aosta Ass. Attività produttive e politiche del lavoro Direzioe attività produttive e cooperazione Piazza della Repubblica, 15 I-11100 Aosta
Adres internetowy publikacji programu pomocy	http://www.regione.vda.it/attiprod/industria_artigianato/sintesisnormativa_i.asp http://www.regione.vda.it/attiprod/industria_artigianato
Inne informacje	—
Numer pomocy	XR 99/08
Państwo członkowskie	Włochy
Region	Calabria
Nazwa programu pomocy lub nazwa przedsiębiorstwa otrzymującego uzupełniającą pomoc <i>ad hoc</i>	Contratto di investimento industria, artigianato e servizi — C.I.-2008 — Grandi imprese
Podstawa prawna	Legge regionale 11 maggio 2007, art. 24 Delibera di giunta regionale 19 marzo 2008, n. 220 Delibera di giunta regionale 18 giugno 2008, n. 424 Decreto dirigente generale del dipartimento attività produttive 30 giugno 2008, n. 8452

Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy	56 mln EUR
Maksymalna intensywność pomocy	40 % Zgodnie z art. 4 rozporządzenia
Data realizacji	30.6.2008
Czas trwania	31.12.2013
Sektory gospodarki	Pomoc ograniczona do konkretnych sektorów NACE C; D; K 72, 73, 74.3, 74.82, 74.87.5, 74.87.7; O 90
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Presidente della giunta regionale Dipartimento programmazione nazionale e comunitaria Via Sensales — Palazzo Alemanni programmazione@regcal.it
Adres internetowy publikacji programu pomocy	www.regione.calabria.it/calabriaeuropa http://www.regione.calabria.it/sviluppo/index.php?option=com_content&task=view&id=17&Itemid=19
Inne informacje	—
Numer pomocy	XR 104/08
Państwo członkowskie	Włochy
Region	Sardegna
Nazwa programu pomocy lub nazwa przedsiębiorstwa otrzymującego uzupełniającą pomoc <i>ad hoc</i>	Pacchetti Integrati di Agevolazione (PIA) turismo
Podstawa prawna	Legge regionale n. 7/2005 «Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale della Regione», art. 11 e s.m.i. Direttive di attuazione approvate con la deliberazione della giunta regionale n. 36/28 dell'1.7.2008, artt. 6-9
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy	8,7 mln EUR
Maksymalna intensywność pomocy	25 % Zgodnie z art. 4 rozporządzenia
Data realizacji	1.7.2008
Czas trwania	31.12.2013
Sektory gospodarki	Wszystkie sektory kwalifikujące się do regionalnej pomocy inwestycyjnej
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Regione autonoma della Sardegna Centro regionale di programmazione Viale Mameli, 88 I-09100 Cagliari
Adres internetowy publikacji programu pomocy	http://www.regione.sardegna.it http://www.regione.sardegna.it/j/v/66?v=9&c=27&c1=&n=10&s=1&mese=200806&giorno=24&p=3
Inne informacje	—

Numer pomocy	XR 105/08
Państwo członkowskie	Rumunia
Region	—
Nazwa programu pomocy lub nazwa przedsiębiorstwa otrzymującego uzupełniającą pomoc <i>ad hoc</i>	Spriin pentru consolidarea și modernizarea sectorului productiv prin investiții realizate de întreprinderi mari în cadrul Programului Operațional Sectorial „Creșterea competitivității economice”
Podstawa prawna	Ordinul Ministrului Economiei și Finanțelor nr. 479/20.2.2008 (Monitorul Oficial nr. 189/12.3.2008) și Ordinul Ministrului Economiei și Finanțelor nr. 1943/19.6.2008 (Monitorul Oficial nr. 493/2.7.2008)
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu	169,4 mln EUR Wypłacana przez 6 lat
Maksymalna intensywność pomocy	50 % Zgodnie z art. 4 rozporządzenia
Data realizacji	14.7.2008
Czas trwania	31.12.2013
Sektory gospodarki	Pomoc ograniczona do konkretnych sektorów NACE B; C; E; F
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Ministerul Economiei și Finanțelor Strada Apolodor nr. 17, sector 5 RO-050741, București Tel. (40-21) 319 97 59 Fax (40-21) 312 25 09
Adres internetowy publikacji programu pomocy	http://amposce.minind.ro/fonduri_structurale/pdf/Ordin_479.pdf
Inne informacje	—
Numer pomocy	XR 112/08
Państwo członkowskie	Włochy
Region	Marche
Nazwa programu pomocy lub nazwa przedsiębiorstwa otrzymującego uzupełniającą pomoc <i>ad hoc</i>	Sperimentazioni tematiche per l'utilizzo di piattaforme ICT nelle aree di specializzazione produttiva e nelle filiere produttive
Podstawa prawna	Decreto del dirigente del servizio n. 208/IAP_11 del 30.7.2008, Allegato 1, pt. 5.2 tipologia 3
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy	0,828 mln EUR
Maksymalna intensywność pomocy	10 % Zgodnie z art. 4 rozporządzenia
Data realizacji	30.7.2008
Czas trwania	31.12.2013

Sektory gospodarki	Wszystkie sektory kwalifikujące się do regionalnej pomocy inwestycyjnej —
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Regione Marche servizio industria artigianato energia via Tiziano, 44 I-60125 Ancona Tel. (39) 071 806 3607-3701-3702
Adres internetowy publikacji programu pomocy	www.marcheimpresa.net http://www.marcheimpresa.net/ita/POR2211401/default.asp
Inne informacje	—

V

(Ogłoszenia)

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA

POMOC PAŃSTWA — WŁOCHY

Pomoc państwa C 36/08 (ex NN 33/08) — Pomoc państwa na rzecz zintegrowanej elektrowni Sulcis**Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/C 240/09)

Pismem z dnia 16 lipca 2008 r. zamieszczonym w autentycznej wersji językowej na stronach następujących po niniejszym streszczeniu, Komisja powiadomiła Włochy o swojej decyzji w sprawie wszczęcia postępowania określonego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE dotyczącego wyżej wspomnianego środka pomocy. Komisja wezwała również Włochy, zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999, do przedłożenia uwag dotyczących planowanego przez Komisję wydania nakazu zawieszenia, zgodnie z którym Włochy miałyby zawiesić wszelką niezgodną z prawem pomoc do chwili wydania decyzji o zgodności pomocy ze wspólnym rynkiem.

Zainteresowane strony mogą zgłaszać uwagi na temat środka pomocy, w odniesieniu do którego Komisja wszczyna postępowanie, w terminie jednego miesiąca od daty publikacji niniejszego streszczenia i następującego po nim pisma. Uwagi należy kierować do Kancelarii ds. pomocy państwa w Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej na następujący adres lub numer faksu:

European Commission
Directorate-General for Competition
State Aid Registry
B-1049 Brussels
Faks: (32-2) 295 12 42

Otrzymane uwagi zostaną przekazane władzom włoskim. Zainteresowane strony zgłaszające uwagi mogą wystąpić z odpowiednio uzasadnionym pisemnym wnioskiem o objęcie ich tożsamości klauzulą poufności.

TEKST STRESZCZENIA

OPIS

W następstwie skargi Komisja została poinformowana o planowanym przez władze włoskie udzieleniu pomocy państwa w celu dotowania wytwarzania energii elektrycznej z rodzimego węgla na Sardynii, na podstawie art. 11 ust. 14 ustawy nr 80/2005 w sprawie pilnych środków w ramach planu działań na rzecz rozwoju gospodarczego, społecznego i terytorialnego.

Władze włoskie zamierzają ogłosić przetarg otwarty na przyznanie zintegrowanej koncesji na obsługę nowej elektrowni zasilanej węglem, która zostanie zbudowana w rejonie Sulcis na Sardynii, jak również na zarządzanie wydobyciem węgla w

pobliskim regionie Nuraxi Figus. Węgiel wydobyty z tej kopalni będzie wykorzystywany w nowej elektrowni.

Przez całkowity okres obowiązywania zintegrowanej koncesji (30 lat) władze regionu Sardynii wydadzą koncesjonariuszowi bezpłatnie koncesję na wydobycie węgla oraz umożliwią mu bezpłatne korzystanie z terenów i infrastruktury niezbędnych do wydobycia węgla i terenów, na których zostanie zbudowana elektrownia. Część energii elektrycznej produkowanej przez elektrownię będzie kupowana przez organ publiczny *gestore dei servizi elettrici* (GSE) po gwarantowanych cenach (120,50 EUR/MWh przez pierwszych 8 lat działania, 100,06 EUR/MWh w latach kolejnych). Dokładna ilość energii, która zostanie wykupiona, określona zostanie na podstawie najlepszej oferty.

Wiążącym warunkiem otrzymania pomocy przez koncesjonariusza będzie wymóg sprzedaży pozostałej części wyprodukowanej energii elektrycznej wybranym sardyńskim energochłonnym sektorom przemysłu (np. produkcji pierwotnego aluminium, ołowiu, cynku, chloru i jego pochodnych, tlenku glinu, płaskich produktów aluminiowych) po preferencyjnych cenach (sięgających od 28 EUR do 67 EUR, w zależności od sektora). Dokładne ceny sprzedaży zostaną również określone w ramach przetargu.

Środki finansowe konieczne do kupowania energii produkowanej przez elektrownię Sulcis zostaną zgromadzone za pomocą opłaty parafiskalnej nałożonej na konsumentów energii elektrycznej.

OCENA

Komisja uważa, że zintegrowana koncesja Sulcis zawiera element pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE na rzecz przyszłego koncesjonariusza oraz energochłonnego przemysłu Sardynii.

Środek będzie przynosił korzyść gospodarczą koncesjonariuszowi w postaci gwarantowanego zakupu energii elektrycznej po cenie wyższej niż rynkowa. Komisja nie może na tym etapie wykluczyć istnienia elementu pomocy również w warunkach koncesji na wydobycie węgla. Przynajmniej część korzyści gospodarczej przyznanej koncesjonariuszowi zostanie przeniesiona na lokalny przemysł energochłonny w formie preferencyjnych cen sprzedaży.

Środek ma charakter wybiórczy, ponieważ przynosi on korzyści tylko koncesjonariuszowi i sardyńskiemu przemysłowi energochłonnemu, jest on również finansowany ze źródeł publicznych.

Komisja uważa, że środek ten będzie miał wpływ na wewnątrz-wspólnotowy handel oraz spowoduje naruszenie konkurencji. Rynek energii elektrycznej UE jest w pełni otwarty na konkurencję. Nowa elektrownia Sulcis będzie produkować około 600 MW energii elektrycznej, z czego około połowa będzie zarezerwowana dla największych konsumentów energii elektrycznej na Sardynii. Nowa elektrownia zaspokoi tym samym znaczną część lokalnego popytu. Komisja uważa, że nawet przy uwzględnieniu korzyści przeniesionej na przemysł energochłonny, prawdopodobne jest, że koncesjonariusz będzie miał lepszą pozycję konkurencyjną w porównaniu z innymi producentami energii elektrycznej, którzy nie mogą korzystać z tej pomocy. Zmniejszenie popytu doprowadzi w każdym razie do pogorszenia pozycji konkurencyjnej istniejących producentów energii elektrycznej na Sardynii i pogorszy ich strukturę kosztów. Ponadto brak znaczącej bazy konsumenckiej sprawi, że wejście na sardyński rynek nowych producentów energii elektrycznej będzie bardzo trudne, jeśli nie niemożliwe.

Jeśli chodzi o przemysł energochłonny, dostawy energii po dotowanych cenach mają bezpośredni i znaczący wpływ na koszty produkcji, dlatego zapewniają one beneficjentom lepszą pozycję konkurencyjną na rynkach produktów, na których prowadzą działalność, a które są w pełni otwarte na handel wewnątrz-wspólnotowy.

Kwestionowany projekt Sulcis należy uznać za nowy środek, który nie został nigdy zgłoszony, a w związku z tym stanowi on nową, niezgodną z prawem pomoc.

Komisja ma wątpliwości, czy proponowana pomoc może być zgodna ze wspólnym rynkiem. Pomoc dla projektu Sulcis stanowi pomoc operacyjną, która może zostać zatwierdzona

wyłącznie w wyjątkowych okolicznościach, np. jeżeli jest związana z ochroną środowiska. Komisja przeanalizowała możliwość uznania projektu za zgodny ze wspólnym rynkiem jako pomoc na ochronę środowiska w świetle nowych wytycznych wspólnotowych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska (Dz.U. C 82 z 1.4.2008, str. 1). Jednak władze włoskie nie udowodniły, że projekt jest zgodny z którymkolwiek postanowieniem tych wytycznych: ani w zakresie oszczędności energii, ani inwestycji służących spełnieniu wymogów surowszych niż normy wspólnotowe, ani rekultywacji zanieczyszczonych terenów.

Jeśli chodzi o pomoc na rzecz energochłonnego przemysłu Sardynii, Komisja stwierdza, że środek przyniesie korzyści tym samym sektorom przemysłu, a *de facto* tym samym przedsiębiorstwom, dla których Włochy wprowadziły preferencyjne stawki za energię elektryczną w latach 2004–2005 (dekret z 6 lutego 2004 r., art. 11 ust. 11 i art. 11 ust. 12 ustawy nr 80/2005). Komisja wszczęła gruntowne dochodzenie dotyczące tych środków pomocy w sprawach C 38/04, C 13/06 i C 36/06 i wyraziła poważne wątpliwości co do ich zgodności ze wspólnym rynkiem.

Z uwagi na te wątpliwości Komisja podjęła decyzję o wszczęciu postępowania określonego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE. Komisja uważa, że należy koniecznie zapobiec dalszym etapom postępowania. Dlatego wzywa ona Włochy do przedstawienia uwag dotyczących planowanego przez Komisję wydania nakazu zawieszenia, nakazującego Włochom zawieszenie wszelkiej niezgodnej z prawem pomocy, a w szczególności natychmiastowe zaprzestanie wszystkich działań, które prowadziłyby do dalszej realizacji projektu w obecnym kształcie.

TEKST PISMA

„Con la presente, la Commissione si pregia informare codeste autorità che, dopo aver esaminato le informazioni da esse fornite in riferimento agli aiuti in oggetto, ha deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE. L'Italia è pertanto invitata, in forza dell'articolo 11, paragrafo 1, del regolamento (CE) n. 659/1999, a presentare osservazioni sull'intenzione della Commissione di sospendere l'erogazione di ogni aiuto concesso illegalmente, fino a che la Commissione non abbia deciso in merito alla compatibilità dell'aiuto con il mercato comune.

I. PROCEDIMENTO

- 1) Sulla base di una denuncia, la Commissione veniva a conoscenza dell'intenzione delle autorità italiane di concedere aiuti di Stato per sovvenzionare la produzione di elettricità tramite lo sfruttamento di giacimenti di carbone in Sardegna, sulla base dell'articolo 11, comma 14, della legge n. 80 del 2005 recante disposizioni urgenti nell'ambito del Piano di azione per lo sviluppo economico, sociale e territoriale.
- 2) Con lettera del 18 dicembre 2006, la Commissione richiedeva ulteriori informazioni che le venivano trasmesse con lettera del 13 marzo 2007. Con lettera del 22 luglio 2007, la Commissione richiedeva ulteriori informazioni e invitava l'Italia a notificare la misura conformemente all'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE. Con lettera del 15 ottobre 2007, le autorità nazionali fornivano le informazioni richieste, in termini atti a suggerire che detta trasmissione potesse valere quale

notifica. Tuttavia, le informazioni non venivano trasmesse conformemente al regolamento (CE) n. 794/2004 ⁽¹⁾, non contenevano un riferimento esplicito all'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE e le autorità italiane sostenevano che la misura costituiva un aiuto esistente.

- 3) Con lettera del 21 gennaio 2008, la Commissione richiedeva ulteriori delucidazioni e esprimeva nuovamente seri dubbi sul fatto che la misura in questione costituisse un aiuto esistente. Le autorità italiane trasmettevano le informazioni richieste con lettere del 18 marzo 2008 e del 9 aprile 2008.
- 4) Considerato che la normativa nazionale non contempla una clausola sospensiva e risulta pertanto immediatamente applicabile, la misura veniva trascritta nel registro degli aiuti non notificati, con il numero NN 33/08.

II. DESCRIZIONE

- 5) La decisione della Commissione di avviare il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE riguarda il progetto Sulcis contemplato all'articolo 11, comma 14, della legge n. 80 del 2005, come ulteriormente specificato nella documentazione di gara. Tuttavia, onde garantire un'adeguata valutazione della misura e tener conto, in particolare, delle argomentazioni fatte valere dalle autorità nazionali, occorre ripercorrere l'evoluzione del progetto Sulcis nella legislazione nazionale.

Il carbone quale "fonte assimilata"

- 6) L'articolo 22 della legge n. 9, del 9 gennaio 1991, "Norme per l'attuazione del nuovo Piano energetico nazionale" (in appresso, legge n. 9/91) prevede la possibilità di concedere sovvenzioni pubbliche alla produzione di energia da fonti rinnovabili e "assimilate", senza tuttavia definire precisamente il concetto di fonte assimilata. La legge incarica il Comitato Interministeriale Prezzi (in appresso CIP) di definire le condizioni tecniche generali per l'ammissibilità a fonte assimilata. La legge n. 9/91 è stata approvata ai sensi della normativa in materia di aiuti di Stato nell'ambito della decisione della Commissione sulla misura NN 52/91 ⁽²⁾.
- 7) Con la delibera del CIP n. 6, del 29 aprile 1992, (in appresso delibera CIP 6), l'Italia ha adottato le disposizioni d'applicazione della legge n. 9/91, stabilendo segnatamente che il concetto di fonte energetica assimilata copre anche i combustibili fossili prodotti da giacimenti minori isolati. La delibera CIP 6 stabilisce che le sovvenzioni pubbliche sono erogate sotto forma di cessione garantita di energia elettrica allo Stato a prezzi fissi sovvenzionati.
- 8) Il decreto del presidente della Repubblica, del 28 gennaio 1994 (in appresso decreto del 1994), sull'attuazione del piano di disinquinamento del territorio del Sulcis-Iglesiente indica l'opportunità che il carbone prodotto nel

territorio del Sulcis sia da considerarsi una fonte di energia assimilabile ai sensi della legge n. 9/91. Il decreto del 1994 stabilisce dettagliate condizioni tecniche ed economiche per l'affidamento di una concessione integrata per la gestione della miniera carbonifera e della centrale elettrica. Il progetto di centrale elettrica è condizionato all'impiego della tecnica di gassificazione, al rispetto di rigorosi valori massimi di emissioni e alla produzione combinata di energia e calore. È previsto che il progetto benefici di aiuti di Stato sotto forma di:

- a) aiuti agli investimenti per un importo di 185 Mrd ITL (85 713 Mio EUR);
- b) la cessione garantita all'ENEL dell'energia elettrica prodotta dalla centrale ad un prezzo sovvenzionato. Per i primi 8 anni di esercizio, il prezzo è fissato al livello sovvenzionato di 160 ITL/kWh mentre per i successivi anni di esercizio, al prezzo più basso previsto dalla delibera CIP 6 e tenendo conto dei costi di produzione di energia evitati dall'ENEL ⁽³⁾.

- 9) Il progetto Sulcis era incluso nel programma operativo della Sardegna per i Fondi strutturali per il periodo 1994-1998. La concessione è stata affidata ad un consorzio di imprese (ATI-Sulcis). Il progetto ha tuttavia incontrato difficoltà tecniche e finanziarie. Già nel 1997, il progetto veniva escluso dal programma operativo ⁽⁴⁾ e, a maggio 2002, il consorzio ha infine dichiarato di non essere più disposto a continuarne la realizzazione. La concessione è stata ufficialmente ritirata nel 2003.
- 10) Con l'articolo 11, comma 14, della legge n. 80/2005 recante disposizioni urgenti nell'ambito del Piano di azione per lo sviluppo economico, sociale e territoriale, l'Italia ha rilanciato il progetto integrato Sulcis annunciando una nuova gara d'appalto. Quanto alle condizioni per l'affidamento della concessione, la legge n. 80/2005 fa riferimento al decreto del 1994, che si applica per quanto riguarda il prezzo garantito di cessione dell'energia elettrica. La legge n. 80/2005 introduce tuttavia nuovi criteri sostanziali per la maggior parte altri aspetti della concessione. Il nuovo progetto non prevede aiuti agli investimenti.
- 11) Con l'articolo 1, comma 1119, della legge n. 296/2006 (legge finanziaria del 2007), l'Italia ha prorogato la validità dell'articolo 11, comma 14, della legge n. 80/2005.

Descrizione dettagliata del nuovo progetto integrato Sulcis

- 12) Come previsto dalla legge n. 80/2005 in combinato disposto con il decreto del 1994, il progetto persegue un duplice obiettivo: garantire alle industrie locali ad alto impiego di energia una fornitura di elettricità a prezzi ridotti e promuovere lo sfruttamento dei giacimenti di carbone nel territorio Sulcis-Iglesiente.

⁽¹⁾ Regolamento (CE) n. 794/2004 della Commissione, del 21 aprile 2004, recante disposizioni di esecuzione del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio recante modalità di applicazione dell'articolo 93 del trattato CE (GUL 140 del 30.4.2004, pag. 1).

⁽²⁾ Aiuto di Stato NN 52/91, lettera SG (91) D/15502.

⁽³⁾ La delibera CIP 6 prevede che l'elettricità prodotta da nuove centrali che utilizzano fonti rinnovabili o assimilabili venga acquistata dall'ENEL ad un prezzo fissato fino al 2020. Il prezzo è sovvenzionato per i primi 8 anni di esercizio e, per il periodo successivo, fissato ad un livello inferiore che tenga conto dei costi di combustibile e di investimenti evitati dall'ENEL (i costi che l'ENEL avrebbe dovuto sostenere se avesse prodotto essa stessa l'elettricità).

⁽⁴⁾ Decisione C(97) 3778 della Commissione, del 22 dicembre 1997.

- 13) L'Italia intende perseguire questo duplice obiettivo sovvenzionando la costruzione e il funzionamento di una nuova centrale che utilizzerà il carbone estratto localmente.
- 14) Con un elevato tenore di zolfo e un basso potere calorifico, il carbone del Sulcis, di scarsa qualità ⁽⁵⁾, è destinato ad un utilizzo locale, dal momento che il trasporto su lunghe distanze lo renderebbe antieconomico. Questo tipo di carbone richiede specifici accorgimenti tecnici per ridurre le emissioni di zolfo.
- 15) Stando alle informazioni fornite da parte italiana, l'estrazione del carbone dalle miniere del Sulcis era sospesa ["stand by attivo" ⁽⁶⁾] dalla metà degli anni '70. La gestione provvisoria delle miniere (compresa la miniera Nuraxi Figus) è stata assicurata con finanziamenti pubblici fino al 2003. La presente decisione non riguarda questo intervento pubblico.
- 16) Ad ogni modo, il giacimento di Nuraxi Figus, che sarà sfruttato dal concessionario, è attualmente operativo in quanto rifornisce di carbone la centrale elettrica a carbone dell'ENEL di Portovesme sulla base del contratto concluso a maggio 2006 per una fornitura di 1 100 000 tonnellate in tre anni.
- 17) Analogamente al progetto del 1994, il nuovo progetto Sulcis, basato sulla legge n. 80/2005, prevede anch'esso una gara d'appalto pubblica per l'affidamento della concessione integrata per la gestione delle operazioni estrattive del giacimento di Nuraxi Figus e per la costruzione/gestione di una centrale elettrica. Una prima gara è stata indetta alla fine del 2006, ma la concessione non è stata affidata per mancanza di offerenti. La regione sarda intende indire una nuova gara a condizioni diverse.
- 18) Il nuovo bando, trasmesso dalle autorità italiane con lettera del 9 aprile 2008, contiene norme sostanziali rilevanti ai fini della valutazione del progetto sotto il profilo degli aiuti di Stato.

Condizioni dell'appalto

- 19) Le condizioni previste dalle autorità italiane si applicano lungo tutta la durata della concessione integrata (30 anni). La Regione Sardegna mette a disposizione del concessionario, a titolo gratuito, la concessione estrattiva, le aree ed infrastrutture necessarie per la coltivazione del giacimento minerario, nonché l'area per la realizzazione dell'impianto. Una parte dell'energia elettrica prodotta dall'impianto sarà ceduta al gestore dei servizi elettrici (in appresso, GSE) a prezzi *garantiti* e il quantitativo preciso sarà determinato sulla base della migliore offerta.

⁽⁵⁾ Il trattato CECA, dell'11 ottobre 1986, all'allegato I, classifica il carbone del Sulcis come carbone di bassa qualità di classe "B". Si tratta di carbone sub-bituminoso con potere calorifico inferiore pari a circa 5 100 Kcal/kg, 15 % polvere e 6 % zolfo.

⁽⁶⁾ Secondo la definizione italiana di "stand by attivo", le miniere non in produzione, ma non ancora dismesse, sono pronte a rientrare in produzione in qualsiasi momento.

- 20) Conformemente alla legge n. 80/2005 ⁽⁷⁾, il prezzo di cessione dell'energia è quello definito dal decreto del 1994. Di conseguenza, nei primi 8 anni di esercizio, il GSE è tenuto ad acquistare elettricità ad un prezzo (indicizzato) di 120,50 EUR/MWh ⁽⁸⁾. Per gli esercizi successivi, il GSE paga 100,06 EUR/MWh ⁽⁹⁾.
- 21) Il corrispettivo offerto dal concessionario sarà determinato sulla base della migliore offerta. La documentazione di gara definisce tuttavia in dettaglio il contenuto minimo dell'offerta. In particolare, i concorrenti dovranno presentare offerte separate per i diversi aspetti del progetto (offerta economico-finanziaria e offerta tecnico-industriale).

Offerta economica

- 22) La struttura economico-finanziaria dell'offerta dovrà precisare i seguenti elementi:
- il quantitativo di energia cedibile al GSE [fino alla massima potenza autorizzata di 450 MWe per 7 500 ore ⁽¹⁰⁾];
 - la quantità di energia annua a prezzi agevolati per le imprese localizzate sull'isola, non inferiore a 3 500 GWh/anno per un periodo obbligatorio di 12 a partire dal 2011;
 - il prezzo medio ponderato di cessione dell'energia a prezzi agevolati con base anno 2005: 31,94 EUR/MWh incrementata di anno in anno al tasso d'inflazione annuo.
- 23) Per quanto riguarda la cessione di energia elettrica alle imprese localizzate sull'isola, il prezzo offerto dai concorrenti sarà differenziato in funzione del settore industriale interessato, ovvero:
- produzione di alluminio primario (circa 64 % dell'assorbimento);
 - produzione di piombo e zinco (17 %);
 - ciclo cloro e cloroderivati (10 %);
 - produzione di allumina (7 %);

⁽⁷⁾ La Commissione rileva una contraddizione tra la documentazione di gara e la legge n. 80/2005. La documentazione di gara trasmessa dalle autorità italiane il 9 aprile 2008 fa riferimento al prezzo "stabilito dal D.P.R. 28 gennaio 1994, intendendosi quest'ultimo come risultante dall'applicazione della deliberazione CIP n. 6/1992". Il decreto del 1994, cui fa riferimento la legge n. 80/2005, definisce, per i primi 8 anni di esercizio dell'impianto, un prezzo di cessione pari a 160 ITL/kWh diverso dal prezzo definito dalla deliberazione CIP 6 di 150 ITL/kWh. Il criterio definito dalla gara sembra pertanto essere privo di base legale nella legislazione nazionale, anche se questa incertezza non incide in maniera sostanziale sulla valutazione della misura da parte della Commissione.

⁽⁸⁾ Equivalente alle 160 ITL/kWh del decreto del 1994. La Cassa di congruaggio procede ogni due anni ad indicizzare i prezzi per la cessione assicurata dell'energia elettrica da fonti rinnovabili e assimilate. Gli importi di 120,50 EUR e 100,06 EUR corrispondono ai prezzi per l'esercizio 2007.

⁽⁹⁾ Equivalente alle 150 ITL/kWh della delibera CIP 6, cui fa riferimento il decreto del 1994.

⁽¹⁰⁾ Massimo consentito dal decreto del 1994.

- e) laminazione alluminio (1 %);
f) altre tipologie di produzioni (1 %).

24) Le autorità italiane hanno fissato i prezzi di riferimento per ciascuno di questi settori, che variano da un minimo di 27,87 EUR per l'alluminio primario ad un massimo di 97,90 EUR per la laminazione di alluminio. Per alcune categorie, le offerte possono contemplare un corrispettivo inferiore al prezzo di riferimento o superiore nel limite del 10 %.

Offerta tecnico-industriale

25) I concorrenti dovranno presentare:

- a) un progetto di massima della centrale termoelettrica indicando le metodologie proposte per la minimizzazione delle emissioni con utilizzo di tecnologia idonea al contenimento degli inquinanti gassosi, in forma di gassificazione, ciclo supercritico o altro equivalente. La centrale deve utilizzare il carbone del Sulcis almeno nella misura del 50 % del suo fabbisogno ⁽¹¹⁾;
- b) un piano industriale per lo sfruttamento della miniera e l'esercizio della centrale di produzione di energia elettrica;
- c) un programma di attività finalizzato alle tecnologie di impiego del carbone ad emissione zero;
- d) un programma di formazione per il personale impiegato nelle miniere.

26) La centrale dovrà avere gli stessi livelli di emissioni stabiliti dal progetto originario del 1994. Detti livelli sono superiori alle norme comunitarie obbligatorie di cui alla direttiva 2001/80/CE del Parlamento europeo e del Consiglio, del 23 ottobre 2001, concernente la limitazione delle emissioni nell'atmosfera di taluni inquinanti originati dai grandi impianti di combustione ⁽¹²⁾.

	Massimali delle emissioni della centrale del Sulcis	Norme obbligatorie
SO ₂	60 mg/Nm ³	200 mg/Nm ³
NO _x	70 mg/Nm ³	200 mg/Nm ³
Polveri sottili	2 mg/Nm ³	30 mg/Nm ³
CO ₂	50 mg/Nm ³	Nessuna norma obbligatoria

27) Il concessionario dovrà mantenere in servizio il personale attualmente impiegato nelle miniere (preservando le attuali condizioni di impiego), con possibili riduzioni dell'organico per motivi di efficienza.

III. VALUTAZIONE

Sussistenza di aiuto di Stato ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE

- 28) Ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE, una misura costituisce aiuto di Stato se risultano cumulativamente soddisfatte le seguenti condizioni: a) la misura conferisce un vantaggio economico al beneficiario; b) è concessa dallo Stato o mediante risorse statali; c) presenta una natura selettiva; d) incide sugli scambi tra Stati membri e falsa o minaccia di falsare la concorrenza all'interno dell'UE.
- 29) In questa fase del procedimento, la Commissione ritiene che la concessione integrata del Sulcis costituisca aiuto di Stato a beneficio a) del futuro concessionario e b) delle industrie locali ad alto impiego di energia.

Vantaggio

- 30) La misura è atta a favorire economicamente il futuro concessionario. Il GSE è tenuto ad acquistare circa la metà dell'energia elettrica prodotta dalla centrale ad un livello di prezzo sensibilmente più elevato rispetto alla media dei prezzi all'ingrosso in Italia e in Sardegna ⁽¹³⁾. La cessione garantita di energia elettrica è atta a migliorare la posizione concorrenziale del beneficiario sul mercato della produzione elettrica.
- 31) La Commissione ritiene che almeno una parte del vantaggio economico a favore del concessionario venga trasferito alle industrie locali ad alto impiego di energia sotto forma di prezzi di vendita agevolati. I prezzi di vendita stimati, che variano dai 27,87 EUR/MWh ai 67,90 EUR/MWh, risultano al di sotto del prezzo di mercato ⁽¹⁴⁾. La Commissione non dispone di cifre esatte sui prezzi dell'energia elettrica negoziati su base bilaterale tra le industrie ad alto impiego di energia operanti in Sardegna e i loro fornitori. Tuttavia, un prezzo pari a 25 EUR/MWh risulta sostanzialmente inferiore ai prezzi *spot* ⁽¹⁵⁾, sia medi che *off-peak*. Per i più grandi consumatori, quali quelli del settore dell'alluminio primario, che dovrebbero assorbire oltre il 60 % dell'energia elettrica prodotta dal concessionario, il prezzo si direbbe addirittura inferiore al costo marginale medio della produzione di energia in Sardegna.
- 32) È tuttavia impossibile fornire una quantificazione più esatta dei rispettivi vantaggi conferiti al concessionario e alle imprese ad alto impiego di energia. I fattori economici in gioco, tra cui il quantitativo di energia elettrica ceduto al GSE, la quantità di energia acquistata dalle imprese ad alto impiego di energia e il prezzo di vendita dell'energia in questione, non sono predeterminati ma dipendono dalle offerte dei concorrenti nell'ambito della gara.

⁽¹³⁾ Nel 2007, per l'Italia il prezzo medio PUN (prezzo unico nazionale) era di 74,80 EUR/MWh. In Sardegna, dove l'energia elettrica è più cara rispetto all'Italia continentale, il prezzo medio nel 2006 si attestava a 80,55 EUR/MWh (dati GSE). Pertanto entrambi i prezzi offerti al concessionario (120,50 EUR/MWh per i primi 8 anni di esercizio e 100,06 EUR/MWh per il periodo successivo) risultano al di sopra del prezzo di mercato.

⁽¹⁴⁾ Nel 2007, il prezzo medio di vendita in Italia era di 74,80 EUR/MWh. In Sardegna, dove l'energia elettrica è più cara rispetto all'Italia continentale, il prezzo medio nel 2006 si attestava a 80,55 EUR/MWh.

⁽¹⁵⁾ Prezzi registrati sul mercato elettrico italiano IPEX.

⁽¹¹⁾ In termini di potere calorifico.

⁽¹²⁾ GUL 309 del 27.11.2001, pag. 1.

- 33) Sulla base di queste considerazioni, la Commissione ritiene, nella fase attuale del procedimento, che le misure proposte siano tali da conferire un vantaggio al futuro concessionario del progetto Sulcis per la produzione di energia elettrica e alle imprese locali ad alto impiego di energia.

Selettività

- 34) Il vantaggio su esposto verrà conferito in modo selettivo, considerato che la misura è intesa ad esclusivo beneficio del concessionario e delle imprese locali ad alto impiego di energia.

Risorse statali e imputabilità allo Stato

- 35) La misura è finanziata tramite risorse pubbliche. Il GSE è un ente pubblico, di esclusiva proprietà del ministero delle Finanze. Stando alle informazioni fornite dalle autorità nazionali, il GSE reperirà le risorse necessarie all'acquisto dell'energia elettrica del Sulcis con le stesse modalità previste dall'accordo CIP 6, ovvero tramite un prelievo parafiscale esatto sulle bollette di tutti gli utenti (e possibilmente addebitato sulla stessa componente della bolletta). In due precedenti casi di aiuti di Stato⁽¹⁶⁾, la Commissione ha già stabilito che i prelievi parafiscali esatti dalle autorità italiane sul consumo di energia e raccolti e distribuiti dall'ente statale Cassa di conguaglio configurano risorse pubbliche, interpretazione peraltro in linea con la giurisprudenza dei tribunali comunitari in materia di prelievi parafiscali⁽¹⁷⁾.
- 36) Dal momento che il concessionario è tenuto a trasmettere alle imprese locali ad alto impiego di energia parte del vantaggio conferito dalla cessione di energia al GSE ad un prezzo più elevato, e che tale requisito è stabilito dalla normativa nazionale in combinato disposto con la documentazione di gara emanata dalla Regione Sardegna, la Commissione ritiene che il vantaggio a beneficio delle imprese locali ad alto impiego di energia che ne risulta sia altresì finanziato tramite risorse pubbliche.
- 37) Avendo come base giuridica norme e disposizioni regolamentari nazionali e regionali, la misura è imputabile allo Stato.

Effetto sugli scambi e distorsione della concorrenza

- 38) In questa fase del procedimento, la Commissione ritiene che la misura incida sugli scambi tra gli Stati membri e falsi la concorrenza, tanto sul mercato dell'elettricità che sui mercati a valle in cui operano le imprese ad alto impiego di energia. Nell'UE, il mercato dell'elettricità è stato completamente aperto alla concorrenza. La nuova

centrale del Sulcis produrrà energia elettrica per 650 MW, ovvero un sesto dell'attuale capacità di produzione della Sardegna (pari a circa 4 000 MW). Circa la metà dell'energia prodotta sarà riservata ai principali consumatori di energia elettrica dell'isola (le imprese ad alto impiego di energia) sulla base di contratti di lungo periodo. I prezzi agevolati previsti sono resi praticabili grazie alla cessione assicurata della restante parte di energia elettrica al GSE a prezzi superiori a quelli di mercato, come su illustrato al punto 30).

- 39) La nuova centrale assorbirà pertanto una parte considerevole della domanda locale, escludendo realisticamente la possibilità per altri fornitori di rifornire lo stesso bacino d'utenza. La Commissione è dell'avviso che, pur considerando il vantaggio trasmesso alle imprese ad alto impiego di energia, risulti probabile che il concessionario benefici di una posizione concorrenziale migliore rispetto agli altri produttori di energia non sovvenzionati. La riduzione della domanda non farà, in ogni modo, che peggiorare la posizione concorrenziale dei produttori di energia operanti in Sardegna. Pare inevitabile che, nell'impossibilità di competere con i prezzi sovvenzionati del concessionario e di esportare elettricità fuori dalla Sardegna, questi ultimi saranno costretti a ridurre la produzione⁽¹⁸⁾. È probabile non solo che ne risenta la loro posizione concorrenziale ma che peggiori la loro struttura dei costi, già limitata dalla strutturale sovraccapacità⁽¹⁹⁾ di produzione di energia elettrica della Sardegna.
- 40) Peraltro, in mancanza di una clientela di qualche rilievo, sarà difficile se non impossibile che nuovi fornitori di energia riescano ad entrare sul mercato sardo. La Commissione ha ricevuto denunce, segnatamente dai produttori di energia eolica, che segnalano questo effetto distorsivo.
- 41) Per quanto riguarda le imprese ad alto impiego di energia, la fornitura di elettricità a prezzi agevolati incide notevolmente e in modo diretto sui costi di produzione, migliorando pertanto la posizione concorrenziale dei beneficiari sui mercati del prodotto in cui essi operano. I settori interessati sono pienamente aperti agli scambi intracomunitari.
- 42) In questa fase, la Commissione ritiene pertanto che la misura configuri aiuto di Stato ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE.

Natura degli aiuti: nuovi o esistenti

- 43) Le autorità italiane ritengono che la misura costituisca aiuti esistenti sulla base delle considerazioni riassunte di seguito. A loro dire, il progetto Sulcis rientra nel piano energetico nazionale, adottato con le leggi n. 9 e 10, del

⁽¹⁶⁾ Decisione C(2004) 4333/8 della Commissione, del 1° dicembre 2004, nel caso N 490/00 "Italia — Costi incagliati nel settore dell'elettricità" e decisione della Commissione, del 28 novembre 2007, nel caso C 36/a/06 "Imprese Terni".

⁽¹⁷⁾ Si vedano, tra le altre, le sentenze della CGE nella causa C-78/76, Steynike & Weing, Racc. 1977, pag. 595 e nella causa C-47/69, settore tessile francese, Racc. 1970, pag. 00487; la sentenza del Tribunale di primo grado, del 20 settembre 2007, nella causa T-136/05 Earl Salvat/Commissione, non ancora pubblicata e il parere dell'avvocato generale Mengozzi, del 24 gennaio 2008, nella causa C-206/06, Essent Network Noord.

⁽¹⁸⁾ La domanda di energia elettrica è anelastica, specie per il bacino d'utenza delle famiglie e delle piccole imprese. Inoltre, le esportazioni di energia elettrica dalla Sardegna sono limitate tenuto conto dei vincoli tecnici dell'interconnettore. È pertanto ragionevole supporre che la riduzione della domanda causata dal passaggio di utenti di grandi dimensioni alla nuova centrale porterà ad una riduzione netta dell'energia elettrica attualmente prodotta.

⁽¹⁹⁾ Tenuto conto della posizione relativamente isolata della Sardegna rispetto all'Italia continentale, lo Stato ha imposto una riserva di capacità molto elevata per garantire la prestazione ininterrotta del servizio. La sovraccapacità produttiva è pertanto un fattore strutturale del mercato dell'energia elettrica in Sardegna. Secondo le stime, le centrali elettriche dell'isola lavorano al 40 % della loro capacità.

9 gennaio 1991, e approvato dalla Commissione ai sensi della normativa in materia di aiuti di Stato. La Commissione ha inoltre approvato le misure dettagliate di attuazione del piano energetico nazionale, contenute nella delibera CIP 6. Il decreto del 1994 si limiterebbe, secondo le autorità nazionali, a specificare ulteriormente queste disposizioni.

- 44) Le autorità italiane sottolineano inoltre che il decreto del 1994 è stato implicitamente approvato in quanto la Commissione ha incluso il progetto Sulcis nel programma operativo per la Sardegna per il periodo 1994-1999. La successiva esclusione del progetto dal programma operativo non metterebbe in discussione la validità di detta approvazione, dal momento che il decreto del 1994 è stato prorogato negli anni dalla legislazione nazionale, e più di recente dall'articolo 11, comma 14, della legge n. 80/2005 e dalla legge finanziaria del 2007.
- 45) Secondo le autorità nazionali, la legge n. 80/2005 non ha apportato cambiamenti sostanziali al progetto ma ha semplicemente provveduto ad introdurre adeguamenti agli sviluppi tecnici e giuridici. Il progetto costituirebbe pertanto un aiuto esistente e, conformemente alla normativa in materia di aiuti di Stato, l'Italia non sarebbe stata tenuta a notificare l'articolo 11, comma 14, della legge n. 80/2005.
- 46) La Commissione ritiene che il progetto Sulcis, come introdotto dalla legge n. 80/2005, configuri un aiuto nuovo per i seguenti motivi.

La misura non è giuridicamente fondata nel merito sulla delibera CIP 6

- 47) Contrariamente a quanto sostenuto da parte italiana, la delibera CIP 6 non può ritenersi la rilevante base giuridica della misura in questione. La delibera definisce, tra le altre cose, le disposizioni in materia di sostegno alle fonti energetiche "assimilate" a quelle rinnovabili. La definizione di fonti assimilate include "i combustibili fossili prodotti da giacimenti minori isolati". Il concetto di "giacimenti minori isolati", originariamente assente nella delibera CIP 6, è stato introdotto nel 1994⁽²⁰⁾: un giacimento viene considerato minore isolato quando l'entità accertata del giacimento è inferiore a 0,5 Mtep e per ragioni tecniche od economiche il combustibile estratto non è direttamente inseribile nella fase di distribuzione.
- 48) I giacimenti carboniferi del Sulcis sono i più estesi d'Italia⁽²¹⁾. Tenuto conto delle loro dimensioni, essi non potevano essere ritenuti "giacimenti minori isolati" ai fini dell'applicazione della delibera CIP 6. Le autorità italiane hanno dovuto quindi adottare una normativa separata (il decreto del 1994) con diretto richiamo alla legge n. 9/91, per dichiarare il carbone del Sulcis "fonte assimilata" e fornire una base giuridica agli aiuti di Stato ricorrendo ad un meccanismo senz'altro *simile*, ma decisamente non equivalente al CIP 6⁽²²⁾.

⁽²⁰⁾ Decreto del ministero dell'Industria, del commercio e dell'artigianato, del 4 agosto 1994, che modifica la delibera CIP 9/1992.

⁽²¹⁾ Secondo le stime, le riserve del territorio del Sulcis ammontano a 600 000-1 000 000 milioni di tonnellate, equivalenti a 180-430 Mtep. La sola miniera Nuraxi Figus ha riserve accertate pari a 50 milioni di tonnellate, equivalenti a 21,5 Mtep.

⁽²²⁾ Si veda la nota 3.

- 49) Inoltre, come su illustrato al punto 19), gli importi degli aiuti individuati, per i primi otto anni di esercizio, dalla delibera CIP 6 e dal decreto del 1994 non coincidono. Il meccanismo di tariffazione di cui alla delibera CIP 6 rimanda al decreto del 1994 solo per quanto riguarda gli esercizi successivi. Anche la durata del sostegno previsto dal CIP 6 (fino al 2020) differisce da quella prevista per la centrale del Sulcis (30 anni dall'affidamento della concessione).
- 50) La valutazione della Commissione è pertanto incentrata sulla legge n. 80/2005 in combinato disposto con il decreto del 1994.

Il decreto del 1994 risulta di fatto superato, data la natura sostanziale e l'ampia portata delle modifiche introdotte con la legge n. 80/2005

- 51) Per la Commissione, le modifiche introdotte con la legge n. 80/2005 non possono definirsi meri adeguamenti tecnici al progetto Sulcis originario, come istituito dal decreto del 1994: si tratta in effetti di modifiche di natura sostanziale con una portata così estesa da rendere superato il decreto del 1994.
- 52) In primo luogo, il progetto originario non prevedeva la vendita alle imprese ad alto impiego di energia elettrica a prezzi agevolati. Si tratta di un elemento nuovo che altera il meccanismo economico dell'aiuto introducendo nuovi beneficiari e, di fatto, di per sé giustifica che la misura sia intesa come un aiuto nuovo.
- 53) In secondo luogo, il decreto del 1994 contemplava originariamente specifici requisiti tecnici, segnatamente l'utilizzo della tecnica innovativa della gassificazione del carbone nonché la produzione combinata di energia e calore. Le specifiche del nuovo progetto non prevedono più l'utilizzo di tecniche innovative. Nell'ultimo capitolato di gara si legge che, per l'affidamento della concessione, è sufficiente l'uso di una tecnologia "provata", quali la gassificazione, il ciclo supercritico o altro equivalente. La Commissione constata che il ciclo supercritico è una tecnologia di ampio impiego che non va oltre lo "stato dell'arte"⁽²³⁾. La documentazione di gara non accenna neanche all'impiego della cogenerazione. Peraltro, nel progetto originario, tutta l'energia prodotta sarebbe stata venduta all'ENEL, mentre nel nuovo progetto solo parte di essa va in cessione al GSE.
- 54) In buona sostanza, le uniche disposizioni del decreto del 1994 che, di fatto, sembrano continuare ad applicarsi sono il livello del prezzo garantito e le norme ambientali che la centrale è tenuta a rispettare, obiettivo questo oggi molto meno difficile da conseguire rispetto a 14 anni fa.
- 55) Alla luce di queste considerazioni, la Commissione giunge alla conclusione che il progetto adottato con la legge n. 80/2005 e ulteriormente dettagliato dalla documentazione di gara risulti sostanzialmente diverso dal progetto Sulcis originario introdotto dal decreto del 1994; pertanto, anche se per il progetto del 1994 si fosse potuto parlare di un aiuto esistente — il che non corrisponde alla realtà, come dimostrato di seguito — questo non varrebbe per il nuovo progetto.

⁽²³⁾ Il concetto di "stato dell'arte" è utilizzato per individuare tecnologie di vasto utilizzo commerciale che non comportano costi eccessivi per l'impresa.

Il progetto del 1994 non costituisce un aiuto esistente

- 56) Al fine di una disamina completa dei punti sollevati da parte italiana, la Commissione ha soppesato l'argomentazione secondo cui il progetto del 1994 era stato approvato dalla Commissione e che detta approvazione aveva ancora validità.
- 57) La Commissione tiene a sottolineare che, anche se il progetto rientrava nel programma operativo della Sardegna per i Fondi strutturali per il periodo 1994-1998, il decreto del 1994 *non è mai stato né notificato né approvato alla luce della normativa in materia di aiuti di Stato*. Il progetto è stato peraltro successivamente escluso dal programma operativo.
- 58) Inoltre, in seguito all'adozione della disciplina comunitaria degli aiuti di Stato per la tutela dell'ambiente ⁽²⁴⁾, l'Italia avrebbe dovuto adeguare i regimi di aiuto esistenti. Tale adeguamento non ha mai avuto luogo per la misura in esame. Pertanto, anche se in un primo momento si fosse trattato di un aiuto esistente — ipotesi palesemente infondata, come su illustrato — la misura non poteva in nessun caso essere considerata tale una volta decorsi i termini per l'adattamento alla disciplina del 2001 (1° gennaio 2002).
- 59) A tale riguardo, le autorità italiane sostengono che non era necessario adottare opportune misure in base alla disciplina del 2001 dal momento che la concessione integrata non può classificarsi unicamente come una misura di aiuti ambientali. Secondo le autorità italiane, per il territorio del Sulcis gli obiettivi di tutela ambientale vengono conseguiti tramite interventi di varia natura che non sono di esclusiva competenza della disciplina ambientale. Le stesse autorità sostengono tuttavia che l'intero progetto integrato può, in realtà, concepirsi come un intervento di risanamento di siti industriali che rientrerebbe nella disciplina ambientale.
- 60) La Commissione constata che il decreto originario del 1994 apparentava il carbone sardo ad una fonte di energia rinnovabile e che su tale presupposto si basava la concessione degli aiuti di Stato. Gli aiuti di Stato a favore della tutela ambientale e, in particolare, delle fonti di energia rinnovabili, rientrano, in linea di principio, nel campo di applicazione della disciplina ambientale. La Commissione non può pertanto avallare il ragionamento delle autorità italiane, soprattutto tenuto conto che le stesse autorità si contraddicono nel sostenere che, in realtà, l'intero progetto debba essere considerato una forma di aiuto ambientale. Peraltro, l'aspetto di risanamento del progetto sostenuto dalle autorità italiane rientrerebbe senza dubbio nel campo di applicazione della disciplina ambientale.

Altre disposizioni del regolamento (CE) n. 659/1999 sui regimi di aiuti esistenti

- 61) Il concetto di aiuti esistenti è definito all'articolo 1, lettera b), del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio, del 22 marzo 1999, recante modalità di applicazione dell'articolo 93 del trattato CE ⁽²⁵⁾ (in

⁽²⁴⁾ GU L 37 del 3.2.2001, pag. 3. Con lettera del 20 febbraio 2001, la Commissione ha chiesto alle autorità italiane se accettavano le opportune misure riguardanti la nuova disciplina degli aiuti di Stato per la tutela dell'ambiente, che sono state accettate dalle autorità nazionali con lettera del 5 aprile 2001.

⁽²⁵⁾ GUL 83 del 27.3.1999, pag. 1.

appresso regolamento di procedura). La Commissione ha esaminato se il progetto in esame possa o meno rientrare in una delle categorie di aiuti esistenti contemplate dal regolamento di procedura.

- 62) La Commissione constata che la misura introdotta con la legge n. 80/2005 non è stata attuata prima dell'adesione dell'Italia all'UE. Come su illustrato al punto 57, la misura non è mai stata autorizzata dalla Commissione o dal Consiglio ai sensi della normativa sugli aiuti di Stato. La misura non può ritenersi autorizzata ai sensi dell'articolo 4, paragrafo 6, del regolamento di procedura (riguardante i casi in cui la Commissione non provvede ad adottare una decisione entro il termine di due mesi dalla notifica degli aiuti). La misura non riguarda aiuti illegittimi per i quali è decorso il termine di 10 anni. Considerata la natura della misura, è possibile concludere essa abbia sempre configurato un aiuto di Stato e che quindi non si applicano le disposizioni previste per i regimi che non costituivano aiuti di Stato al momento dell'entrata in vigore ma che sono divenuti tali in forza dell'evoluzione del mercato comune.
- 63) La Commissione è pertanto giunta alla conclusione che il progetto Sulcis configuri un aiuto nuovo.

Legalità dell'aiuto

- 64) Considerato che la misura non è stata notificata alla Commissione conformemente all'articolo 88, paragrafo 3, del regolamento (CE) n. 659/1999, l'aiuto è illegale.

Compatibilità dell'aiuto

- 65) La Commissione nutre dubbi circa la compatibilità del progetto di aiuti con il mercato comune.

Aiuti al concessionario

- 66) Tenuto conto che l'aiuto previsto per il progetto Sulcis è proposto sotto forma di una tariffa di alimentazione (*feed-in tariff*) non connessa a specifici costi ammissibili, la Commissione ritiene che esso configuri un aiuto al funzionamento.
- 67) Gli aiuti al funzionamento possono essere autorizzati in circostanze eccezionali, ad esempio se intesi alla tutela dell'ambiente; la Commissione ha pertanto valutato se il progetto risulterebbe compatibile come aiuto ambientale alla luce della nuova disciplina comunitaria degli aiuti di Stato per la tutela ambientale ⁽²⁶⁾ (in appresso la disciplina ambientale).
- 68) Occorre, in primo luogo, ricordare che, essendo il carbone un combustibile fossile non rinnovabile, le centrali elettriche a carbone non possono ricevere sovvenzioni pubbliche in forza della normativa applicabile agli aiuti al funzionamento per la produzione di energia da fonti rinnovabili. Il progetto non prevede l'impiego di tecnologie di cogenerazione e le autorità nazionali non hanno dimostrato che il progetto è tale da produrre risparmi energetici. Ne consegue che la Commissione non può valutare la conformità della misura di aiuti in esame alla luce delle disposizioni sugli aiuti al funzionamento di cui alla disciplina ambientale.

⁽²⁶⁾ GUL 82 dell'1.4.2008, pag. 1.

- 69) Stando alla documentazione di gara trasmessa dalle autorità italiane, il progetto della centrale del Sulcis sarebbe inteso al superamento delle norme comunitarie obbligatorie in materia di emissioni. Pertanto, se le sovvenzioni fossero concesse sotto forma di aiuti agli investimenti a copertura di sovraccosti d'investimento, la centrale potrebbe aver diritto ad aiuti intesi al superamento di norme obbligatorie, in forza del punto 3.1.1 della disciplina ambientale. Per questo tipo di aiuti, la disciplina ambientale contempla le seguenti condizioni:
- a) l'intensità di aiuto non deve superare il 50 % dei costi d'investimento ammissibili;
 - b) i costi ammissibili sono limitati ai sovraccosti d'investimento necessari a raggiungere un livello di tutela ambientale superiore; il costo dell'investimento viene stabilito in relazione alla situazione controfattuale, tenendo conto dei profitti operativi e dei costi operativi.
- 70) Le autorità italiane non hanno dimostrato la rispondenza del progetto ad alcuno dei succitati criteri della disciplina. Inoltre, l'Italia dovrebbe chiarire che tecnologia di combustione utilizzerebbe la nuova centrale, per consentire di valutare le sue prestazioni in rapporto ai livelli di emissioni associati alla Migliore Tecnica Disponibile (*Best Available Technique* — BAT) indicata nel BREF LCP.
- 71) Le autorità nazionali sostengono che il progetto di concessione integrata possa ritenersi compatibile con le disposizioni della disciplina ambientale in materia di risanamento di siti inquinati, dal momento che esso contribuisce a migliorare l'ambiente evitandone l'ulteriore degrado. La Commissione rileva la non osservanza delle norme sostanziali di cui al punto 3.1.10 della disciplina ambientale. In particolare, le autorità italiane non hanno dimostrato il rispetto delle condizioni per la concessione di detti aiuti, segnatamente il principio "chi inquina paga" e il requisito secondo cui i costi ammissibili devono essere chiaramente individuabili e calcolati in base ai lavori di risanamento (la spesa sostenuta per il risanamento al netto dell'aumento del valore del terreno). Sarebbe opportuno che l'Italia operasse un netto distinguo tra gli aiuti concessi per la produzione di energia elettrica e gli aiuti per il risanamento di siti contaminati, specificando i costi ammissibili. Dal momento che il rispetto del principio "chi inquina paga" è uno dei principali criteri per la concessione di questo tipo di aiuti, l'Italia dovrebbe dimostrare l'impossibilità, nell'ordinamento nazionale, di addebitare i costi dell'inquinamento alla società estrattiva responsabile. Dalla documentazione di gara non risulta peraltro alcuna indicazione che il concessionario si impegna a realizzare attività di risanamento diverse dall'ordinaria gestione dei propri rifiuti minerali.
- 72) La Sardegna figura attualmente tra le regioni assistite ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato CE. Il concessionario potrebbe pertanto beneficiare di aiuti agli investimenti in forza degli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale 2007-2013⁽²⁷⁾ (orientamenti per gli aiuti regionali), purché risultino soddisfatte le pertinenti condizioni. In ogni caso, ai sensi degli orientamenti per gli aiuti regionali, né la centrale elettrica né le imprese ad alto impiego di energia potrebbero beneficiare di aiuti al funzionamento, dato che questo tipo di aiuti può essere concesso unicamente, in via eccezionale, nelle regioni assistite di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera a), del trattato CE. L'Italia non ha comunque fornito giustificazioni di ordine regionale per la concessione dell'aiuto.
- 73) Il regolamento (CE) n. 1407/2002 del Consiglio, del 23 luglio 2002, sugli aiuti di Stato all'industria carbonifera⁽²⁸⁾ prevede la concessione di aiuti a favore di risorse carbonifere interne. Tuttavia è molto probabile che, quando entrerà in funzione la centrale (probabilmente non prima della fine del 2010), non sarà più possibile concedere aiuti ai sensi dell'articolo 5 del regolamento sull'industria carbonifera. Inoltre, si prevede che detto regolamento scada il 31 dicembre 2010⁽²⁹⁾. Per tale motivo, la Commissione non può assumere detto regolamento come base giuridica per la valutazione della compatibilità dell'aiuto. L'Italia non ha comunque dimostrato il rispetto delle relative disposizioni.
- 74) In linea di principio, sarebbe anche possibile autorizzare aiuti di Stato qualora lo sfruttamento delle risorse carbonifere autoctone fosse connesso alla prestazione di un reale servizio di interesse economico generale (articolo 86, paragrafo 2, del trattato CE in combinato disposto con la direttiva 2003/54/CE). In tal caso, occorrerebbe imporre per legge i relativi obblighi di servizio pubblico, fornire prove chiare che l'estrazione e l'uso del carbone del Sulcis per la generazione elettrica comporta dei sovraccosti per il concessionario e definire previamente i parametri per il calcolo della compensazione sulla base di detti sovraccosti. Le suddette condizioni non risultano soddisfatte nella fattispecie. La Commissione ritiene peraltro che sia possibile, per le autorità nazionali, affrontare il problema potenziale della sicurezza dell'approvvigionamento con effetti di distorsione della concorrenza nel mercato dell'elettricità sardo minori rispetto a quelli indotti dalla concessione di aiuti di Stato alla centrale elettrica integrata del Sulcis. La nuova centrale elettrica aggraverebbe i problemi di sovraccapacità del mercato locale dell'elettricità mentre non sembra sussistere alcuna necessità oggettiva di una nuova centrale che assicuri l'utilizzo delle riserve carbonifere dell'isola (attualmente il carbone estratto dal giacimento di Nuraxi Figus rifornisce già la centrale elettrica a carbone dell'ENEL).
- 75) Per quanto riguarda gli aiuti a favore delle imprese locali ad alto impiego di energia, la Commissione rileva che la misura è intesa a beneficio degli stessi comparti industriali e, di fatto, delle stesse imprese per cui, tra il 2004 e il 2005, l'Italia aveva introdotto tariffe elettriche agevolate (decreto del 6 febbraio 2004, articolo 11, comma 11, e legge n. 80/2005, articolo 11, comma 12). La Commissione ha avviato indagini approfondite su queste misure nell'ambito dei casi C 38/04⁽³⁰⁾, C 13/06⁽³¹⁾ e C 36/06⁽³²⁾, esprimendo seri dubbi circa la loro compatibilità con il mercato comune.

⁽²⁸⁾ GUL 205 del 2.8.2002, pag. 1.

⁽²⁹⁾ Il regolamento sull'industria carbonifera scade il 31 dicembre 2010.

⁽³⁰⁾ Tariffe elettriche ridotte a favore di Alcoa, Portovesme, ILA e Euroallumina.

⁽³¹⁾ Tariffe elettriche ridotte a favore di Portovesme, ILA, Euroallumina e Syndial.

⁽³²⁾ Tariffe elettriche ridotte a favore di Alcoa, Thyssen-Krupp, Cementir e Nuova Terni Industrie Chimiche.

⁽²⁷⁾ GU C 54 del 4.3.2006, pag. 13.

76) La misura di aiuti in esame induce sulla concorrenza nei mercati a valle dei beneficiari gli stessi effetti distorsivi delle tariffe preferenziali attualmente oggetto di indagine nell'ambito dei casi summenzionati. Gli aiuti al funzionamento sotto forma di tariffe elettriche preferenziali inducono una riduzione diretta dei costi di produzione per i beneficiari, riduzione che, nel caso delle imprese ad alto impiego di energia, si rivela particolarmente ingente. Questa circostanza deteriora la situazione concorrenziale delle imprese dell'UE non ubicate in Sardegna e operanti negli stessi comparti.

77) La Commissione dubita che la misura contribuisca a realizzare obiettivi orizzontali o che un tale contributo possa compensare le distorsioni della concorrenza indotte dagli aiuti.

IV. AVVIO DELLA PROCEDURA DELL'INGIUNZIONE DI SOSPENSIONE

78) Gli aiuti saranno erogati dalle autorità nazionali sotto forma di cessione garantita di energia elettrica solo dopo che la centrale del Sulcis sia diventata operativa. Tuttavia, le autorità hanno già organizzato una gara per l'affidamento della concessione del Sulcis e si apprestano ad indirne una seconda. Dal momento che la concessione enuncia nel dettaglio i termini della convenzione, compresi gli esatti impegni finanziari delle parti, ne potrebbero scaturire effetti giuridicamente vincolanti. Nell'ipotesi in cui la Commissione si pronunci per la non compatibilità con il mercato comune degli aiuti che l'Italia intende concedere illegalmente, le autorità nazionali dovrebbero annullare la concessione. Ne potrebbero scaturire procedimenti legali e danni per il concessionario, le autorità italiane e gli eventuali terzi interessati, specie se sono già stati avviati i lavori nella centrale elettrica o per la gestione della miniera di carbone. La Commissione ritiene pertanto necessario prevenire l'ulteriore avanzamento della procedura in corso.

79) La Commissione ha pertanto deciso di avviare la procedura dell'ingiunzione di sospensione ai sensi dell'articolo 11, paragrafo 1, del regolamento (CE) n. 659/1999 ed invita l'Italia a presentare le sue osservazioni in merito.

V. DECISIONE

80) Ciò premesso, la Commissione, nel quadro della procedura di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato della CE, invita l'Italia a trasmetterle eventuali osservazioni e a fornirle qualsiasi informazione che possa essere utile ai fini della valutazione dell'aiuto/della misura, entro il termine di un mese dalla data di ricezione della presente. La Commissione invita le autorità italiane a trasmettere senza indugio copia della presente lettera ai potenziali beneficiari degli aiuti.

81) La Commissione desidera richiamare all'attenzione del governo italiano che l'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE ha effetto sospensivo e che in forza dell'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999, essa può imporre allo Stato membro di recuperare un aiuto illegalmente concesso presso il beneficiario.

82) In forza dell'articolo 11, paragrafo 1, del regolamento (CE) n. 659/1999, la Commissione invita l'Italia a presentare le sue osservazioni sull'intenzione della Commissione di adottare un'ingiunzione di sospensione che intimi all'Italia di sospendere qualsiasi azione che conduca all'ulteriore avanzamento del progetto come attualmente previsto.

83) La Commissione avverte l'Italia che informerà gli interessati mediante pubblicazione della presente lettera e di una sintesi della stessa nella *Gazzetta ufficiale dell'Unione europea*. Essa informerà altresì le parti interessate dei paesi EFTA che hanno siglato l'accordo SEE, mediante pubblicazione di una comunicazione nel supplemento SEE della *Gazzetta ufficiale dell'Unione europea*, e informerà l'Autorità di vigilanza dell'EFTA inviandole copia della presente lettera. Le parti interessate saranno invitate a presentare osservazioni entro un mese dalla data di tale pubblicazione."

Uprzednie zgłoszenie koncentracji
(Sprawa COMP/M.5005 — Galp Energia/ExxonMobil Iberia)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/C 240/10)

1. W dniu 12 września 2008 r. do Komisji wpłynęło zgłoszenie planowanej koncentracji, dokonane na podstawie art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾, zgodnie z którym przedsiębiorstwo Galp Energia, SGPS, SA („Galp Energia”, Portugalia) kontrolowane przez Eni SpA („Eni”, Włochy), Amorim Energia BV („Amorim”, Portugalia) oraz Caixa Geral de Depósitos SA („CGD”, Portugalia) nabywa kontrolę w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) wymienionego rozporządzenia nad całością przedsiębiorstw: Esso Portuguesa Lda. (Portugalia), Esso Española SL (Hiszpania) oraz częścią przedsiębiorstwa ExxonMobil Petroleum & Chemical (Belgia), razem „Esso Iberia”, będących filiami przedsiębiorstwa ExxonMobil Corporation („ExxonMobil”, Stany Zjednoczone) w drodze zakupu akcji.

2. Dziedziny działalności gospodarczej zainteresowanych przedsiębiorstw są następujące:

- Galp Energia: eksploracja, rafinacja oraz sprzedaż produktów naftowych,
- Eni: zintegrowane wertykalnie przedsiębiorstwo energetyczne,
- Amorim: usługi w dziedzinie energii,
- CGD: bankowość detaliczna i handlowa,
- ExxonMobil: zintegrowane wertykalnie przedsiębiorstwo energetyczne,
- Esso Iberia: sprzedaż detaliczna i hurtowa paliw silnikowych, lotniczych, bitumenu oraz olejów w Portugalii i Hiszpanii.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, zastrzegając sobie jednocześnie prawo do ostatecznej decyzji w tej kwestii, iż zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres zastosowania rozporządzenia (WE) nr 139/2004.

4. Komisja zaprasza zainteresowane strony trzecie do przedłożenia jej ewentualnych uwag o planowanej koncentracji.

Spostrzeżenia te muszą dotrzeć do Komisji nie później niż w ciągu 10 dni od daty niniejszej publikacji. Mogą one zostać nadesłane Komisji za pomocą faksu (nr faksu: (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, z zaznaczonym numerem referencyjnym: COMP/M.5005 — Galp Energia/ExxonMobil Iberia, na adres:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

Uprzednie zgłoszenie koncentracji
(Sprawa COMP/M.5220 — Eni/Distrigaz)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/C 240/11)

1. W dniu 10 września 2008 r. do Komisji wpłynęło zgłoszenie planowanej koncentracji, dokonane na podstawie art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾, zgodnie z którym przedsiębiorstwo Eni SpA („Eni”, Włochy) nabywa kontrolę nad całością przedsiębiorstwa Distrigaz SA („Distrigaz”, Belgia), będącego częścią Suez Group („Suez”, Francja) w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) wymienionego rozporządzenia w drodze zakupu.

2. Dziedziny działalności gospodarczej zainteresowanych przedsiębiorstw są następujące:

— przedsiębiorstwo Eni: Włoska firma zajmująca się wydobyciem i produkcją gazu ziemnego, jego dostarczaniem, przesyłaniem, przechowaniem oraz handlem, jak również wydobyciem i przetwarzaniem ropy naftowej,

— przedsiębiorstwo Distrigaz: Belgijska firma prowadząca działalność w sektorze gazu ziemnego w Belgii, Francji, Niemczech, Luksemburgu i Niderlandach.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, zastrzegając sobie jednocześnie prawo do ostatecznej decyzji w tej kwestii, iż zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres zastosowania rozporządzenia (WE) nr 139/2004.

4. Komisja zaprasza zainteresowane strony trzecie do przedłożenia jej ewentualnych uwag o planowanej koncentracji.

Spostrzeżenia te muszą dotrzeć do Komisji nie później niż w ciągu 10 dni od daty niniejszej publikacji. Mogą one zostać nadesłane Komisji za pomocą faksu (nr faksu: (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, z zaznaczonym numerem referencyjnym: COMP/M.5220 — Eni/Distrigaz na adres:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

NOTA DO CZYTELNIKA

Instytucje postanowiły zaprzestać umieszczania w swoich tekstach wzmianek o ostatnich zmianach cytowanych aktów.

O ile nie określono inaczej, akty, do których następują odesłania w opublikowanych tekstach, są aktami obecnie obowiązującymi.